

4. 1. 2022

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Výpočet výše kauce v případě podání návrhu na zahájení řízení u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže týkajícího se rámcové dohody

Článek se zaměřuje na nalezení správného postupu při stanovení výše kauce, která má být složena navrhovatelem podle § 255 odst. 1 zákona č. [134/2016](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“) v případě, že jím podaný návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele směřuje proti postupu zadavatele v zadávacím řízení, v němž má být uzavřena rámcová dohoda.

Stručně k podstatě a účelu kauce

Institut kauce týkající se veřejných zakázek je zakotven v § 255 ZZVZ. Jde o peněžní částku, kterou je povinen navrhovatel složit na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**ÚOHS**“) v souvislosti s podáním návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 250 ZZVZ (dále jen „**návrh**“). Připsání kauce na účet ÚOHS nejpozději ve lhůtě pro doručení návrhu ÚOHS je podmínkou řízení, kterou nelze prominout nebo splnit dodatečně. Nebude-li kauce navrhovatelem složena (= připsána) na účet nejpozději poslední den lhůty, ÚOHS obligatorně řízení s odkazem na § 257 písm. c) zastaví. Samotný doklad o složení kauce na účet ÚOHS je dle § 251 odst. 1 ZZVZ jednou z podstatných náležitostí návrhu. Na rozdíl od složení kauce jako takové je ovšem ÚOHS povinen k doložení chybějícího dokladu o složení kauce navrhovatele nejprve vyzvat a teprve marným uplynutím dodatečně stanovené lhůty ÚOHS řízení zastaví dle § 257 písm. a) ZZVZ.

Účelem kauce podle § 255 ZZVZ je v souladu s konstantní soudní judikaturou i rozhodovací praxí ÚOHS „*zabránit neodůvodněným návrhům na přezkoumání úkonů zadavatele a omezit tak zatížení žalovaného pouze na závažné případy. Jedná se o jakýsi pojistný mechanismus proti podávání účelových a šikanózních návrhů*“[\[1\]](#). Se složením kauce je spojeno také určité riziko pro navrhovatele, neboť v případě jeho neúspěchu v řízení připadá kauce státu (viz § 255 odst. 3, 5 a částečně také v případech dle odst. 4).

S ohledem na důsledky, jež pro navrhovatele plynou z nesložení kauce v souladu s § 255 ZZVZ, je třeba při výpočtu její výše postupovat dle pravidel obsažených v citovaném ustanovení, přičemž odpovědnost za správnost výše složené kauce nese zcela navrhovatel. Fatální je pro navrhovatele situace, kdy nesloží kauci v požadované výši, ať už vůbec, nebo v nižší částce, než stanoví ZZVZ. Naopak bude-li kauce složena na účet ÚOHS vyšší, je ÚOHS povinen tento přeplatek navrhovateli vrátit a tato podmínka řízení je splněna.

Jelikož právní úprava kauce v ZZVZ je poměrně strohá, vydal ÚOHS k výpočtu výše kauce podle § 255 odst. 1 a 2 ZZVZ metodické stanovisko[\[2\]](#) (dále jen „**metodické stanovisko**“), z něhož mohou dodavatelé vycházet. V praxi se však lze stále setkat s případy, u nichž není zcela jednoduché výši kauce správně stanovit i při zohlednění metodického stanoviska. Mimo jiné jde o situace, kdy zadavatel hodlá s jedním či více dodavateli uzavřít rámcovou dohodu (rámcovou smlouvu) a skutečný

rozsah předmětu plnění není zadavatelem zcela jednoznačně stanoven.

Postup při výpočtu výše kauce

Postup pro výpočet výše kauce je zakotven v § 255 odst. 1 ZZVZ pro veřejné zakázky a v odst. 2 pro zadávání koncesí. V tomto článku se dále věnuji toliko odst. 1.

Výše kauce se bude posuzovat nejprve s ohledem na to, zda v okamžiku podání návrhu navrhovatel podal nabídku v zadávacím řízení či nikoliv. Pokud nabídku dosud nepodal nebo ji nepodal vůbec, jde o situaci, kdy navrhovatel nemůže stanovit celkovou nabídkovou cenu, na kterou dopadá věta druhá § 255 odst. 1 ZZVZ a s podáním návrhu je tudíž spojena povinnost složit kauci v paušální výši 100 tis. Kč.

Pakliže již navrhovatel nabídku v zadávacím řízení podal, byť opožděně[3], je třeba vždy zkoumat, zda lze určit celkovou nabídkovou cenu navrhovatele. Logicky tedy bude v naprosté většině případů výše kauce pro jednotlivé navrhovatele u téhož zadávacího řízení odlišná. Samotná výše kauce je v ZZVZ obecně stanovena jako 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky[4]. Současně ZZVZ stanoví minimální výši kauce 50 tis. Kč a maximální 10 mil. Kč. Odlišně je pak stanovena výše kauce v případě návrhu na uložení zakazu plnění smlouvy, se kterým je spojena povinnost složit kauci ve výši 200 tis. Kč. Nutno však upozornit, že kauce se skládá za každou smlouvu, která je předmětem návrhu na uložení zakazu plnění, bez ohledu na skutečnost, zda jsou napadány v rámci jednoho návrhu, či jsou předmětem samostatných návrhů[5].

Při posuzování určitelnosti celkové nabídkové ceny v nabídce navrhovatele lze odkázat na rozhodnutí Krajského soudu v Brně (dále jen „**KS v Brně**“), z něhož vyplývá, že pro učinění správného závěru v této otázce je rozhodný obsah celé zadávací dokumentace. Soud dovodil, že: „*Nabídkovou cenou při výpočtu kauce podle § 255 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, je nutné rozumět takovou cenu, která odpovídá předpokládanému rozsahu veřejné zakázky. To platí i v případě, že předpokládaný rozsah nebyl zahrnut do nabídkové ceny pro účely hodnocení nabídek, avšak jasně vyplýval ze zadávací dokumentace.*“[6] V rozsudku soud zároveň poukázal na ustálenou rozhodovací praxi, jež jako vodítko (základ) pro výpočet kauce používají kritérium hodnocení nabídkové ceny, zejména pokud představuje cenu za celý předmět plnění[7] (viz níže).

Specifika rámcových dohod spočívají zejména v tom, že skutečný rozsah předmětu plnění není před uzavřením ani v době uzavření rámcové dohody zcela určitelný. Zadavatel skutečný rozsah plnění určuje až uzavíráním jednotlivých realizačních smluv (např. jedné nebo více kupních smluv) či jednotlivými požadavky činěnými v mezích rámcové dohody často dle svých aktuálních vnitřních potřeb. Z toho důvodu může nastat několik možných variant, jak zadavatel stanoví zadávací podmínky ve vztahu ke koncipování nabídkové ceny v nabídkách dodavatelů, což se následně promítá rovněž do odlišných způsobů výpočtu výše kauce podle § 255 ZZVZ. Mezi možné situace tak například patří:

a) nabídkovou cenu dodavatel stanoví v nabídce pouze jako cenu jednotkovou (např. za 1 kus dodávaného zboží či jako cenu 1 člověkohodiny při poskytování služeb, vždy bez stanovení předpokládaného rozsahu budoucího plnění)

Je patrné, že v takovém případě celkovou nabídkovou cenu nelze určit, neboť neuvedením předpokládaného rozsahu plnění zadavatel znemožnil dodavateli výpočet nabídkové ceny za celou dobu trvání rámcové dohody. Rovněž ÚOHS dovozuje, že v takovém případě nabídkovou cenu nelze určit, a proto se kauce skládá ve výši 100 tis. Kč[8].

b) nabídkovou cenu dodavatel stanoví v nabídce jako cenu jednotkovou a současně zadavatel stanoví

rozsah budoucí plnění pouze rozmezím

Takovým případem se již ÚOHS zabýval a učinil závěr, že celkovou nabídkovou cenu nebylo možné v daném případě určit a výše kauce proto činí „pouze“ 100 tis. Kč[9]. Dodáváme, že předmětem hodnocení byla jednotková cena plnění.

c) nabídkovou cenu dodavatel stanoví v nabídce jako celkovou cenu vypočtenou dle modelového průběhu plnění veřejné zakázky (lze-li na základě modelového příkladu pokrýt celou vymezenou předpokládanou dobu plnění)

Dle rozhodovací praxe ÚOHS i judikatury soudů[10] lze celkovou nabídkovou cenu určit dle výpočtu v souladu s modelovým rozsahem plnění veřejné zakázky, byť reálně může být veřejná zakázka plněna v jiném rozsahu dle skutečných potřeb zadavatele. Kauci je tedy nutno vypočíst dle věty první § 255 odst. 1 ZZVZ.

d) nabídkovou cenu dodavatel stanoví v nabídce jako celkovou cenu vypočtenou za maximální rozsah plnění

Pro účely výpočtu kauce bude rozhodná nabídková cena za tento maximální rozsah plnění[11], byť by skutečně odebrané množství v průběhu plnění veřejné zakázky bylo nakonec nižší. Je-li celková nabídková cena hodnotícím kritériem, je nutné stejný údaj použít pro účely výpočtu kauce.

e) kombinací výše uvedených variant (nejčastěji jde o kombinaci celkového rozsahu dodávek a jednotkové ceny za související služby)

U kombinovaných případů lze odkázat na výše uvedené a zmíněnou rozhodovací praxi ÚOHS a judikaturu soudů. Bude-li alespoň část nabídkové ceny představovaná pouze cenou jednotkovou bez stanoveného předpokládaného nebo maximálního rozsahu budoucího plnění, nelze celkovou nabídkovou cenu za dobu trvání rámcové dohody určit, a proto bude navrhovatel povinen složit kauci ve výši 100 tis. Kč[12].

V praxi samozřejmě mohou vyvstat ještě jiné situace, např. v kombinaci s rozdělením veřejné zakázky na části (k tomu blíže viz metodické stanovisko). ÚOHS rovněž zdůrazňuje, že složení kauce ve výši dle věty druhé § 255 odst. 1 ZZVZ se uplatní pouze v případě, není-li navrhovatel skutečně objektivně schopen celkovou nabídkovou cenu stanovit.

Závěr

Pro všechny výše nastíněné základní principy výpočtu výše kauce platí, že v první řadě je třeba mít postaveno na jisto, zda lze stanovit celkovou nabídkovou cenu za celou dobu plnění veřejné zakázky (může jít i o dobu delší než 4 roky). V takovém případě se kauce stanoví podle věty první § 255 odst. 1 ZZVZ. Totéž platí v případě, že celkovou nabídkovou cenu lze určit na základě matematické operace. Rozhodný je vždy celý obsah zadávacích podmínek, častým vodítkem bude cenový údaj použitý pro účely hodnocení nabídek, tedy např. náklady za realizaci předpokládaného rozsahu plnění veřejných zakázek za dobu trvání rámcové dohody. V případě pochybností o správné výši kauce lze navrhovatelům doporučit vždy složit kauci ve vyšší částce (maximální možné), čímž lze předejít následkům spojeným se složením kauce v nižší než zákonné výši, což je po uplynutí lhůty pro doručení návrhu nezhojitelná vada řízení s následkem obligatorního zastavení správního řízení.

Mgr. Eva Burdová,
advokátní koncipientka

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Jugoslávská 620/29
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com

[1] Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 1. 2012, č. j. 62 Af 42/2010-131 nebo rozsudek téhož soudu ze dne 29. 8. 2017, č. j. 29 Af 17/2016 - 183

[2] Metodické stanovisko ÚOHS je dostupné >>> [zde](#).

[3] Rozhodnutí ÚOHS ze dne 22. 12. 2020, sp. zn. S0472/2020

[4] U rámcových dohod ZZVZ předpokládá jejich omezenou dobu trvání (§ 131 odst. 3 ZZVZ), proto se obecně neuplatní alternativa propočtu za dobu prvních 4 let plnění dle § 255 odst. 1 ZZVZ.

[5] Obdobně např. rozhodnutí ÚOHS ze dne 15. 4. 2019, sp. zn. S0089/2019

[6] Rozsudek KS v Brně ze dne 21. 10. 2020, č. j. 30 Af 63/2018 - 93

[7] Týká se např. otázky, zda bude pro výpočet kauce rozhodná nabídková cena s DPH nebo bez DPH. K tomu obecně např. rozsudek KS v Brně ze dne 2. 9. 2010, č. j. 62 Ca 11/2009-46, nebo rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 3. 8. 2020, sp. zn. R0122/2020

[8] Např. rozhodnutí ÚOHS ze dne 28. 5. 2020, sp. zn. S0177/2020

[9] Rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. R0126,0128/2020

[10] Např. rozsudek KS v Brně ze dne 21. 10. 2020, č. j. 30 Af 63/2018 - 93, nebo rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 11. 5. 2018, sp. zn. R0028/2018

[11] Např. rozhodnutí ÚOHS ze dne 18. 3. 2021, sp. zn. S0072/2021

[12] Např. rozhodnutí ÚOHS ze dne 8. 12. 2020, sp. zn. S0408/2020

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - DUBEN 2026](#)
- [Prokazování dostupnosti technického vybavení při zadávání veřejných zakázek - limity sdílení technického vybavení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - BŘEZEN 2026](#)
- [Zdrojové kódy jako „pojistka“ proti vendor-lock-inu: judikatorní korekce a její meze](#)
- [Spolupráce zadavatele a developera z pohledu rozhodovací praxe ÚOHS a plánovacích smluv](#)
- [Listinné nabídky v éře elektronizace: přestupek, nebo legitimní postup?](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - ÚNOR 2026](#)
- [Změna poddodavatele v průběhu zadávacího řízení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - LEDEN 2026](#)
- [Metoda Design & Build na poli veřejných zakázek](#)
- [Požadavek zadavatele na prokazování referencí prostřednictvím staveb občanské vybavenosti ve světle rozhodovací praxe](#)